

vývoja s mineralogickými štruktúrami oblasti.

Analýzou štruktúrnych prvkov sa zistil sukcesívny sled štruktúrneho vývoja prejavujúci sa nadväznými štádiami v megatektonike aj v drobnej tektonike. Štruktúrno-geologický vývoj rudného rájónu autor rozdelil do piatich deformačných štádií.

Deformačné štádium D_1 hercýnskeho orogenetického cyklu vytvorilo podmienky na vznik prvotnej (metamorfnej) bridličnatosti s_1 . Alpínsky orogenetický cyklus je reprezentovaný deformačnými štádiami D_2 — D_5 . V deformačnom štádiu D_2 nastal presun gemerického príkrovu. Vznikli šariázne a reomorfné megavrásy V_{2km} s následnou klivážou osovej roviny s_2 . Deformačné štádium D_2 je penetratívne, ponásunové. Vznikli vrásy V_3 dm až 100 m radu. Kliváž s_3 je klivážou osovej roviny vrás V_3 . Homogenizuje štruktúrne bloky a okrsky rudného rájónu do jedného celku. Pričné vrásnenie zahŕňa deformačné štádium D_4 . Deformačné štádium D_5 charakterizujú diagonálne deformácie a vznik vrás V_5 .

Porovnaním mineralizačných štruktúr hrubého slovinského žilníka a gelnickej žily sa zistovala preferencia mineralizácie. Hrubý slovinský žilník prednostne obsadzuje dve mineralizované štruktúry. Prevláda štruktúra smeru V — Z až SVV — JZZ s úklonom na J , ale aj na S . Druhý štruktúrny smer je SZ — JV a úklon na JZ koinciduje s klivážou s_3 . Gelnická žila sleduje iba jeden generálny smer SZ — JV s úklonom na JZ . Žilné štruktúry sú tautozonálne rozložené na ploche penetratívnej kliváže s_3 .

Michal Zacharov: Základné črty geologickej stavby Západnej časti pásma Čiernej hory (Košice 16. 11. 1983)

Výskumy vykonané v ostatnom období v západnej časti pásma Čiernej hory medzi dolinou Bystrá a Dolinskou dolinou priniesli

nové poznatky o stavbe a litológii tohto územia. V kryštaliniku sa podľa intenzity metamorfózy vyčlenili dve pásma smeru SZ — JV . Smerom od JZ je to 1. pásmo diafforitizovaných pararúl a 2. pásmo migmatitov.

Pásmo diafforitizovaných pararúl tvoria rozličné typy pararúl, diafforitické svory a amfibolity. Polohy amfibolitov, mocné maximálne 30 m, sú vyvinuté nepravidelne a často budinované. Okrajové zóny amfibolitov sú intenzívne fylonitizované. Styk pararúl s pásmom migmatitov sprostredkuje intenzívne tektonicky prepracovaná a lokálne prekremená prechodná zóna. Pásmo migmatitov tvoria nebulitické, stromatitické a oftalmické typy migmatitov s neostrými hranicami. V severovýchodnej časti tohto pásma sa v migmatitoch vyskytujú konformné šošovkovité telesá leukokratných granitov. Metamorfity majú generálne smer SZ — JV a sklon prevažne na SV , ojedinele aj na JZ . Obdobná je aj pozícia fylonitov, ktoré sú veľmi rozšírené v celom území. Všetky typy metamorfitov sú prevrásnené izoklinálnymi, ojedinele otvorenými vrásami smeru SZ — JV s juhozápadnou vergenciou.

Obalový karbón a perm vystupujú sporadicky vo forme šupín na styku so spodnotriasovými kremencami v nesúvislom pruhu smeru SZ — JV . Perm kremence rozdeľujú na dva pruhy — juhozápadný a severovýchodný s generálnym smerom SZ — JV . Pre plynulý prechod litofácií v niektorých úsekoch považujeme obidva pruhy za obalový perm. Rozdielne znaky sú výsledkom intenzívneho prepracovania (mylonitizácie a vybielenia) permu v blízkosti jeho styku s kryštalinikom.

Charakteristickým znakom skúmaného územia sú iba malé rozdiely v orientácii predvrchnokarbónskych a alpínskych štruktúrnych prvkov. Inventár štruktúrnych prvkov kryštalinika, obalového paleozoika a mezozoika priľahlého gemerika prevažne zodpovedá strižným štruktúram, ktoré vznikli počas alpínskej tektogenézy.